

La cistitis

La cistitis és una infecció de la bufeta de l'orina. La via urinària de les dones és més curta que la dels homes, per això les dones tenen cistitis més sovint. En general, la cistitis és una malaltia que no té complicacions.

Algunes dones tenen infeccions urinàries freqüents, sense tenir cap problema concret que en sigui la causa. Afavoreixen la cistitis: les relacions sexuals, l'ús d'espermicides, el diafragma vaginal, la presa d'alguns antibiòtics, la menopausa i les alteracions de la via urinària, entre altres. Pot haver-hi una predisposició genètica. En canvi, no s'ha demostrat cap relació amb l'obesitat, l'ús de tampons o els hàbits de higiene.

Les persones grans sovint tenen infeccions que no donen molèsties i moltes vegades no cal tractament. Si en una anàlisi d'orina apareixen microbis, però no hi ha molèsties, en la majoria de casos no cal fer cap tractament.

Quines molèsties ocasiona?

Normalment comença de cop, amb cremor o coïssor en orinar. Altres símptomes poden ser una sensació de pes a la part baixa del ventre, ganes d'orinar sovint però poca quantitat. Pot provocar incontinència i sang a l'orina (però això no indica que sigui greu).

Com es diagnostica?

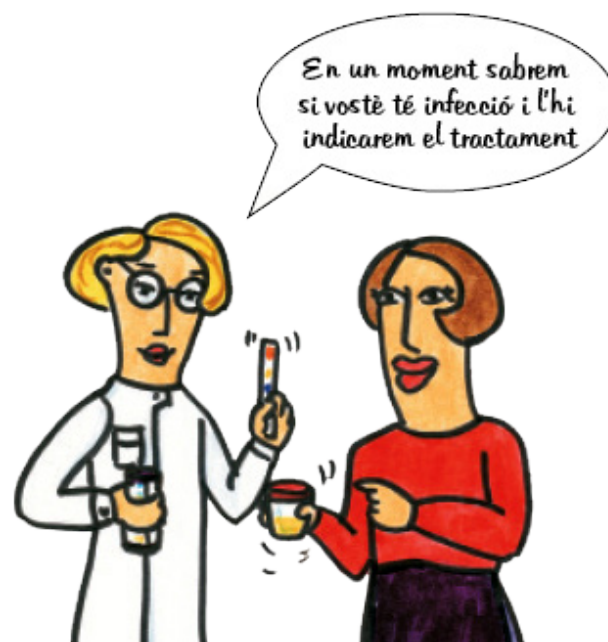
Normalment, els símptomes que ocasiona són suficients per fer el diagnòstic. De vegades s'analitza l'orina amb una tira reactiva, i en alguna ocasió pot ser necessari fer un cultiu d'orina. El metge us indicarà el tractament que necessiteu.

Quan us ha de preocupar una cistitis?

Cal una atenció especial en els nens, homes, dones embarassades, quan hi ha una malaltia

greu o una alteració de les vies urinàries o dels ronyons (pedres, etc.) o si patiu diabetis.

Si apareix febre, s'ha de consultar el metge el mateix dia.

Com es poden prevenir les cistitis?

Uns consells que poden ajudar a prevenir les cistitis de repetició en la dona són: beure prou aigua per orinar cada 2-3 hores, buidar del tot la bufeta en cada micció, fer exercicis del sòl pelvià i, en les relacions sexuals, emprar lubricant i orinar després.

El vostre metge pot recomanar algun dels tractaments preventius (productes amb nabius, antibiòtics, cremes vaginals amb estrògens, etc.).

És important no prendre cap tractament per a les infeccions urinàries que no us hagi recomanat el vostre metge, ja que pot originar recaigudes de la infecció i que els gèrmens es tornin resistents al tractament.